

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Jesus Passus Per Centuriam
Modorum Meditandi passionem Salvatoris nostri illustratus; cui
accesserunt Meditationes In Passionem Domini XLVI. - Juxta numerum
dierum Quadragesimæ

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066405

58. Considerando ea, quæ à Christo in Passione sua geruntur, &
tolerantur, & ex his discendo ea, quæ ab unoquoque, in mortis suæ
negotio, gerenda, & vitanda sunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45427

& à nobis alio loco plures collecti, atque aliquantulum explanati sunt.

MODUS LVIII.

Quinquagesimus octavus modus meditandi Passionem Domini nostri esse potest; conferendo ea, quæ cum Christo gesta tolerataque sunt in Passione, cum his quæ in morte cujusque hominis (Justi impiive proportionaliter) geruntur, ab eove tolerantur: ut ex his meditator, & disciscat negotium mortis, quàm arduum sit, simulque artem & modum mortis, quo idem negotium peragendum sit. Dabo ejus meditationis aliquod specimen, quod perficere pro suo arbitratu atque gustu cuique pronum erit.

Jesus ergo ante Passionem & mortem suam, lavit pedes discipulorum suorum. Homo quilibet Morti se vicinum sentiens, rationabiliter lavare debet, & quàm absolutissimâ Sacramentali confessione, pœnitentiâque expiare conscientiam suam. Memor illius, quòd sapientissimus Augustinus monuit tam verbo, quàm exemplo proprio. Quantumlibet perfectum sacerdotem, neminem debere sine pœnitentia, ex hac vita decedere.

Jesus ante mortem admirabile Humilitatis, tum præceptum, tum exemplum edidit. Moriturus homo, quàm maximè sese ad mortem humilitate mentis, contritione cordis, contemptu mundi, vilipensione, & diffidentiâ sui demittere, & communire & solidare debet.

Jesus moriturus Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento, tanquam viatico extremo, sese

Z 4

pavit;

*Possidius in
vita August.
c. 31.*

Druck:
Bickl
er: asch
Tomus III
V
8

pavit; & suos discipulos confortavit. Moriturus homo absque hujus sacratissimi viatici professione eaque confortatione, item absque Sacramento ad mortis, & diaboli, tali maximè hora venientis insidiantisque luctam, extremæ simul & utilissimæ unctionis munimine, progredi non debet.

Jesus moriturus gravissimis & suavissimis Charitate unioneque cum Deo & proximo sermonibus, affectibus, ignibus, sese, omnesque presentes suos, inflamavit. Et moriturus homo, omni quidem statui animæ suæ congruo affectuum & cogitationum genere, at potissimum Divinæ & proximorum Charitatis studio, exercere atque saginare animam suam quam maximè curabit. Nunc quidem corde contrito & humiliato universalem pro suis omnibus & singulis peccatis planctum indicendo. Nunc ignitos Charitatis affectus in Divinum corde suo ejaculando. Nunc desiderii assiduis è corporis vinculis, peccatorumque laqueis evolandi, ad Deum verò perveniendi, assuando. Nunc sese plenissimâ suâ voluntate in omnem Dei circa se voluntatem, & ordinationem resignando. Nunc omnes ab aliis quibuscunque, quomodocunque, offensas oblatas, ex corde suo eliminando, in sanguine vulneribusque Christi sepeliendo, & propter Charitatem Deum medullitus condonando.

Jesus Passionis & Mortis suæ primordia in Horto Getsemanico & Oliveti Monte, exortus est. Nimirum peccatorum & mortis humanæ miseria calamitasque, in Paradiso horto inchoata, in horto vicissim initium remedii sumere debuit.

debut, ut inimicus noster, qui in horto vicerat, in horto quoque vinceretur. Sed & homines discere oportet, nusquam mortem non timere, nusquam non meditari, nusquam ob memoriam oculosque non habere, etiam in horto, etiam in Paradiso voluptatis, & in statu felicissimæ Dignitatis.

JESUS in Horto cœpit pavere, tœdere, contristari, & mœstus esse. Ista est imago moribundorum Hominum in quovis statu degentium, & ad mortem pergentium: quis est enim, qui si sua mala ut par est norit, non repetat cum Sancto Job. *Tædet animam meam vitæ meæ?* Quis mortalium præsertim amantium hanc vitam, & habentium pacem in substantia sua, est talis, qui ad nuntium mortis amaritudine non repleatur, non metu & mœrore concutiatur?

JESUS initia Passionis Mortisque suæ oratione ad Patrem, avulsione à discipulis, solitudine pro iisdem, & ad eosdem revisione, consecrat. Id ipsum præstandum mori pie & Christianè volentibus: avellant omnem animum, affectum, à rebus hujus sæculi, & curas suas ad æternitatem procurandam transferant. Totos sese voluntati Divinæ, & orationi impendant, quæ verò muneris & obligationis ipsorum sunt, ita non omittant, ut etiam talibus licet in horis suæ curæ commissos ad Deum ducere, ad meliora hortari, contra tentationes munire, non negligent: scientes nulli quàm obedientiæ actioni sanctius Dei servos & Christi imitatores immori posse.

JESUS ab Angelo confortatur. Inter morborum & mortis pericula laboresque maximè

Z. 5

opus

Job. 10. 1.
Eccl. 41. 1.

Druck:
Bickl
er: d...
Tomus II
V. V
5. 8

opus est Angelicâ custodiâ atque præsidio: tunc ergo maximè Sanctorum Angelorum emerenda præsidia, tunc exposcenda contra adversarias potestates eorundem auxilia.

JESUS Imagine & memoriâ Mortis dolorumque illius percussus agonizat. Si tantus gurgas tantum horrore mortis, percellitur: quomodo miretur, percelli homines misellos & ipsâ fragilitate fragiliores? Magis mirandus plerorumque mortalium lapideus stupor, qui mortis memoriâ usque adeò non percelluntur, non ad meliora consilia, à pessimis profligatissimisque studiis, & moribus pertrahuntur, ut abjectum nescio quid & plebejum dicentent, ob metum ingruentis mortis, animo piè commoveri, agere conversionis ac pœnitentiæ consilia, rationes cum conscientia & Deo inire, æternæ damnationi remedium quærere, Deo reconciliari velle.

O brutam generositatem! ô ipsis dæmonibus tradendam, an lugendam! animi, scilicet, firmitatem. O verè *cor impiorum indurabitur tanquam lapis, & stringetur quasi malleatoris incus.*

JESUS sanguinem sudat moriturus. O incredibiles morientium & agonizantium hominum angustias. Dominus JESUS, ipsa licet Innocentia, atque Sanctitas, Deus licet simulque Homo licet per sese robustissimus, licet ab Angelo etiam confortatus, tamen appropinquans ad portam mortis, & in agone positus, sudat & sanguinem quidem sudat, præ cordis & sensûs totius angustia. Quid quæso hominibus miseris, fragilibus, flagitiorum consciis, de salute periclitantibus, undique circumseptis, partim doloribus mortis, partim gemitibus inferni, partim angustia

bus conscientia, partim diabolicis tentationibus, partim Divini districtione Judicii, quid inquam hominibus angustiarum in illa hora non accidit? Utinam hoc præcogitent mortales morituri, moribundique homines.

JESU agonisante dormiunt discipuli. Sic hominibus in morte positus accidit quotidie, agonisat ille vel ille, æternitatis vias ingreditur, morborum doloribus in mortem urgetur, interea verò domestici ejus de statu animæ morientis tam sollicitè agunt, quàm dormientes vigilantium curam gerunt. Et illi quidem corpori medelam provident, illi steriles fundunt lacrymas, illi ad spem propinquantis hæreditatis, in corde latantes, ne tardè moriatur, neve convalescat moribundus, sollicitudinem intra se gerunt: propinquam certamque mortem plerique dissimulant, nec tali nuntio infirmum scilicet percellere audent. *O inimici hominis domestici ejus.* *Matt. 10. 36.*

Jesus osculo ad mortem traditur. Ita est: Amores nostri tyranni nostri, delicia nostra venena nostra: ibi maximè lethaliter vulneramur, ubi suavissimè deliciamur. Inde nobis laqueus mortis neclitur & injicitur: unde omnia secuta, amica, blanda, salubria exspectabamus spondebamusque: quàm sæpè dum ludimus lædimur, dum maximè vitam nobis vivere ingredi que medullas ejus videmur, ipsas mortis fauces nos subintrasse experimur. Denique omnes creaturæ, omnia bona hujus vitæ, quid sunt, quid agunt nobiscum, nisi nos Judæ traditoris osculo osculantes, in mortis extremæ perniciem præcipitant. Osculatus est, gustavit pomum primus Adam, sed illo gustu & ipse mortem hausit, & toti

Druck:
Bicki
er: 1800
TOMUS III
V
58

toti generi suo, nobis scilicet omnibus propo-
navit, immo nos inebriavit. Discite homines
inter blandimenta creaturarum à Christo dicere
& discernere, Amice ad quid venisti? Juda oscu-
lo Filium hominis tradis? osculo homicidii
perpetras?

JESUS capitur, ligatur, ad Judices & exami-
trahitur. Judicatur, damnatur, plectitur. Hi
tota gestorum circa Dominum nostrum ser-
vata imago, & idea est hominis morientis, atque mor-
tui. Etenim tunc miser homo funibus pec-
torum suorum in anima constrictus, præterea
que morborum vinculis dolorumque in corpore
re ligatus, ab infernalibus lictoribus, tanquam
leonibus præparatis rugientibusque ad eum
ante tribunal Judicis Dei sistitur. Ah quid
ibi objectant misellæ Animæ, amarissimi expo-
bratores, accusatoresque? O quomodo non
facta infectaque, vera & falsa in medium profe-
runt? quomodo non omnia in majus augent?
quomodo non desperationis laqueos nequiter
quomodo de conscientia libro depromunt?
Nos audivimus, nos vidimus hunc dicentem
committentem, delinquentem. Heu quomodo
inclamant contra miserum hominem? Reus
mortis, reus est. Blasphemavit, Deum con-
tempnit, Majestatem violavit, voluntatem trans-
gressus est. Huic accusatorum furori, si mem-
mala Animæ, si æqua Judicis sententia suffrag-
tur: heu quomodo tunc exclamatur, quomodo
insultatur, quomodo exspuitur in faciem, quo-
modo colaphisatur, palmis cæditur, & demum
totâ æternitatis nocte plectitur torquereturque
Anima infelicissima!

Jesus flagellis cæditur, sive ut Pilatus aiebat corripitur & emendatur. Idem spinis coronatur, Miserrimus Rex dolorum illuditur. Hæc omnia & sunt hominibus documenta moriendi, & Paradigmata morientis. Quam enim multiplex numerosusque carnifex Conscientia? quam innumeris succincta flagellis obstrictam Animam furdo quidem, at sævo verbere cædit? Omnium veritate dicere potest. *Totâ die flagellatus sum, & castigatio mea in matutinis, & in vespertinis, & in profundis usque noctibus.* Jam quantæ spinæ, hujus vitæ curæ? quàm vacuæ & inanes arundines, hominum spes fallaces? Porro quid melius consultiusque fecerit homo sanctè & pie moriendi cupidus, quàm ut, dum tempus operetur bonum, & semetipsum judicet, corpus suum castiget, totum se in servitorem redigat, semetipsum coarctet, & constringat, viasque suas omnes spinis circumsepia, ut non cum hoc mundo à Domino judicetur, damnetur, corripatur. *Horrendum enim est incidere in manus Dei viventis.*

Ps. 72. 14.

Jesus ad Crucem postulatur, addicitur, eadem oneratur, eidem affigitur, in eadem quantumvis acerbissimè linguis configitur, acetoque potatur, constantissimè tamen & mansuetissimè perseverat. O Hominem ter felicem, cui hæc ad mortem panditur, paratur, donatur via! Crucis scilicet atque crucifixionis, & in Cruce constantissimæ mansuetissimæque fortitudinis, atque consummata mortis. Quid huic ad salutarem sanctamque mortem desit: qui ipsissima premit vestigia Domini Crucifixi? In Patientia vestra (ait Dominus) possidebitis Animas

Druck
Bicki
er: arce
omus III
V
8

mas vestras. Igitur quisquis ad societatem fan-
 ctæ & beatæ Christi mortis anhelas, tolle Cru-
 cem post Jesum, mortificationem Jesu Christi
 in corpore tuo, magis autem in spiritu tuo ce-
 cumfer. Sit tibi mundus crucifixus & tu vicissim
 mundo; absit tibi gloriari, in ullo alio bono
 nisi in Cruce Domini Jesu Christi. Cui etiam
 configaris in eadem Cruce, & omne accen-
 tribulationum, omne fel amarissimarum lingua-
 rum, omnem myrrham detrectantis sensus, non
 refuge, sed exhauri, aded avidus, ut etiam super-
 abundante desiderio Crucis Domini, animosus
 clames, Sitio, Sitio. Sitit enim sitiri Crucem
 suam, à servis suis Jesus Crucifixus.

Jesus in Cruce Patrem pro Crucifixoribus
 exorat. Paradisum latroni largitur. Matrem
 discipulo, discipulum Matri commendat. Sitit
 & sitim non minus Amoris, quam Doloris & à
 Patre derelictionem manifestat. Omnia con-
 summata esse in se, & à se, protestatur; denique
 Spiritum suum purissimum piissimumque, in
 manus Patris tradit, & dimittit, sed in Cruce
 de Cruce. Et hic esse regulam ideamque San-
 ctæ & consummatæ in Domino mortis, evide-
 tius est, quam ut explicatione longiori egeat.
 Sancta mors usque aded non fovet inimicitias
 ut etiam pro inimicis in bonum eorum sit sub-
 citissima, apud Deum Sancta mors, nihil sibi re-
 liquum reservat, sed vel ipsa Paradisi bona
 egentes & petentes distribuit. Ad Sanctam mor-
 tem nullum tempus vitæ importunum est, quo
 modo, vel in extremo halitu Jesus crucifixe-
 ametur, & crux ejus sincero corde acceptetur.
 Quid verò ad sanctam mortem tam requisita

quàm Patrocinium & refugium Dei Matris?
 Quis sanctiùs atque securiùs mori potest, quàm
 cui Mater MARIA, quàm qui Filius factus
 MARIÆ eam, accipit in sua, & habet inter
 bona hæreditaria sua. Semper quidem esuries
 ac sitis Justitiæ, beatitudinem parit, at eam vel
 maximè appropinquante fine nostro, in cordibus
 nostris excrefcere convenit. Voluntas enim
 nostra bona non secundùm quod non habet,
 sed secundùm quod habet, id est, perficere ex-
 optat, accepta est, & præmium habet apud Deum.
 Jam verò semper quidem nos habitare in adju-
 torio Altissimi, & commorari in protectione
 Dei Cæli, necesse est: at verò circa terminos
 vitæ, confiniaque mortis quàm maximè, quàm
 obstinatissimè: tunc enim si quando insidiatur
 draco, circuit rugiens leo, devorandi avidus,
 sciens quia modicum tempus habet. Dum ergo
 tempus breve est, dum particula boni diei elabi
 festinat: sub umbram alarum Domini confu-
 giendum, dicendumque Deo est. *Susceptor* Psal. 90. 1.
meus es tu, & refugium meum, Deus meus sperabo Ecccl. 1. 4.
in eum, Libera me secundùm multitudinem miseri-
cordiæ nominis tui, à rugientibus preparatis od es-
cam, de manibus quærentium animam meam, & de
portis tribulationum, quæ circumdederunt me.
 Et usque in senectam & senium, Deus ne dere-
 linquas me.

Atque hoc etiam diligenter procurandum
 est, ut à negotio temporeque mortis inveniatur
 in nobis non consummata, sed consumpta omnis
 malitia, virtus autem & omnis bona operatio
 non consumpta, non etiam inchoata solùm, sed
 consummata, sed perfecta, sed omnibus numeris
 absoluta.

Dr
 Gial
 er: ca
 om us
 Te V
 5 8

absoluta. Ut non sit necesse dicere. Dum ad-
huc ordiret, succidit me. Sed potius dicendum

Job. 5. 26. sit de nobis, *Ingredieris in abundantia sepulchrum,*
Matt. 24. 13. sicut infertur aceruus tritici in tempore suo. Alio-
qui va pregnantibus & nutrientibus in diebus illis.

Job. 11. 17. quasi meridianus fulgor consurget tibi ad vesperam,
& cum te consumptum putaveris, orieris ut Lucifer.

Denique quis portus magis securus, qua
statio magis fida? quam in manus Aeterni Dei,
aeterni Patris commendare, & tradere Spiritum?
sed Spiritum Christi, Spiritum simillimum Spiritu
tui Christi, Spiritum purificatum, vestitum, orna-
tum, dotatum, & gratiis, & meritis, & preroga-
tivis, Spiritus Christi, ipso demum Spiritus

Rom. 8. 9. Christi. Sicut enim qui Spiritum Christi non ha-
bet, hic non est ejus, neque Patris ejus; ita vi-
cissim qui Spiritum Christi habet, in ejus corde

ad Rom. 5. 5. diffusa est Charitas Christi per Spiritum Sanctum
Christi, hic est omnino ejus, & Patris ejus, &
Spiritus Sancti ejus.

MODUS LIX.

Quinquagesimus nonus Modus Domini Pas-
sionem meditandi esse potest, per colla-
tionem quandam Nativitatis Christi, cum Pas-
sione ejusdem vel potius nati & Infantuli Christi,
cum illo ipso patiente, crucifixo.

Derivo Modum istum devotissima teneri-
tudinis, tenerrimaeque devotionis plenum, ex
Beata Brigida: quae in suis revelationibus affir-
mat modum hunc, Beatissimae Dei nostri Matri
fuisse usitatum jam tunc, quando adhuc recens
nati